JE MAINTIENDRAI

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XIX. ZATURDAG den 17den SEPTEMBER, 1831. N. 37

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ter Drukkery voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, door De Weduwe WILLIAM LEE.

UITTREKSELS UIT SURINAAMSCHE COURANTEN.

Uit de buitengewone Barbadosche Gazette van Zaturdag den 13den Augustus 1831.

VERWOESTING TE BARBADOS VEROORZAAKT DOOR EENEN HEVIGEN ORKAAN OP WOENSDAG EN DONDERDAG den 10 en 11den Augustus.

Het heeft den Albestierder behaagd dit Eiland met eene ontzettende, vreesselyke en vernielende Orkaan te bezoeken, als misschien noch ooit in dit of eenig ander gedeelte der wereld is ondervonden, en het is thans onze droevige taak om een kort verhaal van eenige der verschrikkelyke tooneelen, dit ons zelfs op dit oogenblik nog omringen, te doen, en zoo mogelyk den verafgelegen lezer een denkbeeld by te brengen van het geen op deu verschrikkelyken nacht is voorgevallen.

Op Woensdag den 10den dezer des avonds omstreeks zeven uren, de wind sterk waaijende ten Noorden, be, gonnen de wolken zich in dikke massas in het Z. O. te vereenigen, die zoo als zy zich vereenigden in vlagen wederom verdwenen, met eene byna ongeloofelyke snelheid, hetwelk duurde tot omtrent negen uren, wanneer de lucht ophelderde, en waarop eene volmaakte kalmte volgde. Omstreeks half elfuren van denzelfden ongelukkigen nacht begon de wind wederom aan te wakkeren, en vry hard te waaijen van Z. W. tot N. W. van welk eerstgenoemd punt het gedurig heen en terug woei, terwyl de wind in kracht elk oogenblik toe nam, en op deze wyze aanhield tot omtrent vyfuren van den volgenden morgen, als wanneer het werk der vernieling ten einde was gebragt; de wind veranderde toen naar Z. O. van waar het geweldig hard bleef waaijen, tot omtrent half negen uren, wanneer het eenigzints verminderde, terwyl de wind toen trapsgewyze afnam, latende het geheele Eiland een onveranderlyk en algemeen tooneel van verwoesting en ellende. Te Bridgetown is er naauwelyks een huis hetwelk onbeschadigd is gebleven; honderden zyn tot op den grond ingestort, en de meeste bewoners derzelven zyn onder de puin begraven geworden. Van anderen zyn slechts de daken afgewaaid doch zyn dezelven zoodanig beschadigd dat zy volstrekt onbewoonbaar zyn. Boomen van eene ontzettende grootte en sterkte zyn of met de wortels uitgescheurd, of van alle derzelver takken beroofd geworden; alle de schepen in Carlisle baai zyn van hunne ankerplaatsen los gerukt en op strand geworpen. Op de buiten havens zyn alle de huizen omver geworpen of onbewoonbaar geraakt, de inwoners derzelven, hetzelfde lot deelende, met de ontelbare slagtoffers die verplet zyn. Op het land is het geheele aanzien der natuur veranderd; op de plantagien zyn, zonder byna eene enkelde uitzondering, alle de gebouwen, molens en negerhuizen vernield, terwyl onderscheidene van dezelven daarenboven een aanmerkelyk verlies aan slaven en vee hebben geleden, de levensmiddelen die in huis waren, zoo wel als het koorn en riet dat te veld was, zyn zoodanig vernield, dat er naauwelyks eenig overblyfsel is—en het geen deze ramp als het ware nog vermeerderd, is, dat op dit oogenblik onderscheidene plantagien zonder eenig het minste voedsel is. Geene taal kan waarlyk de elende genoegzaam uitdrukken, die zich op het oogenblik op het eiland voordoet, een ontzettend tooneel van verwoesting verspreidt zich overal, en naar welken kant, men het oog wendt, ontwaard men met een hartverscheurend gevoel de grootste ellende. Velen van de voorname inwoners des eilands, zoo wel als de minvermogende zyn door deze rampspoedige gebeurtenis zonder eenige dekking en huisvesting.—Tot op dat oogenblik heeft men het getal dooden niet kunnen bepalen, noch het getal der ongelukkigen, die onder de puin zyn begraven, en die van onder dezelve wederom zyn opgegraven; van Donderdag tot heden is men gedurig bezig met het begraven der lyken.

Onder de tallooze rampspoeden, is het onze droevige pligt het treurige geval van den gedeputeerden commissaris generaal *Flanner* te vermelden, die met deszelfs echtgenoote, vier kinderen en twee bedienden in den nacht van Woensdag onder de ruine van hunne woning zyn begraven geworden; zynde slechts zyne ongelukkige echtgenoote en twee kinderen er met het leven afgekomen. Te St. Ann's zyn vele van Z. M. troepen gedood, en meer dan honderd door het instorten van de barakken gewond.

Het gouvernements-huis—het custom-huis, de jongens school—(die voor de meisjens gedeeltelyk beschadigd) kort om, de meeste publieke gebouwen des eilands liggen in een puinhoop. Onderscheidene booten by de wind naar hier retournerende, zyn op haren weg, allen omgeslagen, en nagenoeg elk die zich in dezelve bevonden verongelukt. Onder anderen betreuren wy het verlies van de mede uitgever van dit blad, de heer *J. W. Wooding*, die met zyn broeder de heer *Thomas Wooding*, en vyftien anderen op den ongelukkigen nacht van Woensdag zyn omgekomen.

Wy kunnen dit harttreffend en droevig verhaal, niet besluiten zonder aantemerken dat onderscheidene personen met wie wy omtrent deze gebeurtenis hebben gesproken en die den storm van het jaar 1780 hebben bygewoond, het met ons eens zyn, dat de laatste Orkaan meerder schade aan dit eiland heeft veroorzaakt dan de eerste, niettegenstaande die slechts acht uren heeft geduurd, terwyl die van 1780 wordt verondersteld acht en veertig uren te hebben aangehouden, eene omstandigheid, die des te meer zal kunnen strekken, om den lezer een denkbeeld te kunnen doen opvatten van de woede waarmede de storm in den nacht van Woensdag heeft gewaaid.

Het meest merkwaardigst verschynsel vergezelde den storm van Donderdag ochtend, in plaats van donderslagen werden de snelle windvlagen gedurig van hevige bliksemstralen vergezeld, die met eene kracht aankwamen, hetwelk niets weerstaan konde. Men heeft ook onderaardsch gedruisch gehoord, en sommigen verbeelden zich gedurende den nacht eene aardbeving te hebben opgemerkt—hiervoor willen wy echter niet instaan, vermits door ons geene beweging van dien aard is gevoeld geworden.—*Royal Gazette Extraord.*

Paramaribo, Sept. 1.—Particuliere berigten uit Demerary van den 23sten Augustus ll., melden het volgende:

Op den 10den Augustus ll., 's morgens tusschen 4 en 8 uren, heeft op het Eiland BARBADOS een hevige Orkaan gewoed, vergezeld van eene aardbeving en zware regen, waarvan de droppels met modder gemengd waren. Meest alle de Gebouwen, zoowel in de Stad als op de Plantagien, zyn vernield, en al het Suiker-riet met de wortels uitgeroeid. In de *Jew-Street*, zyn alleen van verscheidene huizen de daken afgewaaid, en de joodsche Kerk is blyven staan.

Omtrent 10,000 menschen hebben by dezen verschrikkelyken ramp, hun leven verloren, en het Garnizoen heeft door het instorten der Kaserne, mede veel geleden. De schade daardoor veroorzaakt, is onschatbaar. Alle inwoners zyn geruineert, en zullen genoodzaakt zyn, het Eiland te moeten verlaten. Men ziet met vrees de tydingen van de andere Eilanden, die meer noordelyk liggen, te gemoet, welke zonder twyfel ook zeer veel geleden zullen hebben, dewyl de Orkaan zyne rigting naar het noorden nam.

— Volgens de *St. James Chronicle*, heeft Prins *Leopold* van Saxen-Coburg, de kroon van Belgiën aanvaard, waardoor de zaken met Holland zoo goed als afgedaan kunnen worden beschouwd.

— Keizer *Nicolaas* is door de Cholera Morbus aangetast, en zyn broeder de Grootvorst *Constantyn*, aan dezelve reeds overleden. De Cholera Morbus, heerscht zwaar onder de Russische legers, waardoor de Polen ruim veld winnen, om hunne vryheid te bekampen.

— De Franschen, hebben Lissabon gebombardeerd.

NEDERLANDEN.

's Gravenhage, Juny 7.—Met genoegen heeft men vernomen dat Z. K. H. de Prins van Oranje zoude hebben aangeboden, om, in geval de vyandelykheden hervat mogten worden, by het Hollandsche leger te dienen, en alzoo zyn vaderland tegen der Belgen aanval te helpen verdedigen.

— Te Antwerpen moet men eene poging gedaan hebben om de beurs door middel van buskruid te vernielen, ten minste men heeft in den ochtend van den 2den dezer onder dezelve een zwaar omwonden zak met buskruid en eene lont gevonden, welke echter was uitgebrand.

Amsterdam, Juny 11.—De dagbladen uit Batavia tot den 8sten February, bevatten onderscheiden dispositien. Daarin vindt men onder anderen, dat de Gouverneur Generaal in aanmerking nemende dat de oorlog op Java zoo gelukkig geëindigd en de Regering daardoor in staat gesteld is de lasten der ingezetenen te verligten, eene vermindering in de heffing van het middel der verponding van vyf en twintig per cent heeft ingevoerd, alsmede eene dergelyke vermindering in de belasting op de paarden en rytuigen, en eindelyk het *Patentregt* van alle neringdoende Europeanen en daarmede gelyk staande personen, heeft afgeschaft.

— Omstreeks de helft van December heeft de berg Brama, in Passarocan, veel asch uitgeworpen, en hebben ook van den grooten berg Mahamero, zuidwaarts van Brama, zware uitwerpingen van asch plaats gehad, zynde een nieuw en by de oudste inwoners van Passarocan geheel onbekend verschynsel.

— Volgens particuliere berigten, uit Batavia, heeft ons leger in Indië eene nieuwe organisatie bekomen, waardoor eene som van f1,500,000 bespaard zal worden. De Gouverneur-Generaal heeft twee millioenen guldens bestemd tot de Suiker- en Indigo teelt, en kontrakten aangegaan met de Regenten der bindenlanden, welke voorschotten zullen bekomen. Men hoopt door deze schikkingen waarmede de Javanen zeer te vreden zyn, de hoeveelheid van koper geld, waarvan er onder den vorigen Gouverneur voor twee millioenen in omloop was gebragt, te verminderen (dit kopergeld, meenen wy, was echter voor een groot gedeelte van het slechtste allooi, zoo dat de Chinezen het niet meer opkoopen wilden, om er keuken gereedschap van te maken, als daartoe niet deugende.

De Keizer van Solo is naar Amboina gezonden. Het grootste gedeelte van Djokjokarte zal met het Nederlandsche grondgebied vereenigd worden. De afgestane provincien zyn die van Bagalie, Banjoemas, Madioen en alle andere langs de Solo liggende landen, waardoor men van die rivier meester zal worden.

Diepo Negoro is van Celebes naar Menado overgebragt. Hy is vergezeld van den Adjudant des Gouverneurs den heer *Knoele* (denkelyk *Knoerle*, een Silezier, ervaren in de Oostersche en Indische talen, die het vertrouwen van *Diepo* schynt gewonnen te hebben, en misschien wel eenige inlichtingen omtrent de gebeurtenissen, die voor en gedurende den laatsten oorlog hebben plaats gehad, van hem zal weten te verkrygen.)

De Priester *Kjaja Modjo* is met 62 personen van zyn gevolg naar de binnendeelen van het eiland gezonden.

De Gouverneur-Generaal *van den Bosch* zoude binnen kort naar Holland terugkeeren. Men weet dat Z. E. ditmaal geene goede gezondheid in Indië, waar hy anders geacclimateerd was, heeft genoten.

— Uit de St. Petersburgsche dagbladen van den 21sten Mei, leest men de volgende Keizerlyke ukase, van den 18den dier maand:

By het oproer in Polen hebben vele grondeigenaars getoond openbare vyanden des ryks te wezen. Krachtens ukase van den 3den April dezes jaars vervalt hun vermogen aan de kroon. Dien ten gevolge zullen de volgende maatregelen genomen worden: 1.) Op de plaatsen, waar de rust reeds hersteld is, zal terstond beslag gelegd worden op de goederen dier edellieden, van welken het genoegzaam bewezen is, dat zy by de verbreiding des oproers werkzaam geweest zyn en de wapens opgevat hebben; even zoo moet gehandeld worden ten opzigte van het vermogen dergenen, die voortaan van het stichten van onrust overtuigd worden, zonder echter de sequestratie toe te passen op de goederen van zoodanige edellieden, die met geweld tot deelneming aan het oproer genoodzaakt werden, alsmede dergenen, die na verloop van eene maand na de verschyning van deze ukase hun berouw aan de plaatselyke overheid te kennen geven en zich van alle verbindtenissen met de oproerlingen onthouden; met uitzondering evenwel der belhamels en opperhoofden der muitelingen. 2.) Het beheer der in beslag genomene goederen zal aan vertrouwde lieden opgedragen worden, en wanneer de boeren bovenmatig met belastingen bezwaard zyn, zullen deze verminderd worden. 3.) De boeren dezer goederen moeten zich onderwerpen aan het voorschrift der regering om zich geheel rustig te houden en degenen uit te leveren, die het wagen mogten, hen tot nieuwe onrusten op te ruijen.

Het St. Peterburgsche dagblad behelst een artikel over den opstand in Litthauen. Men leest daarin het volgende: Dagelyks ontvangen wy de treurigste tydingen van het tooneel van den Litthauschen opstand.—Zy geven ons de overtuiging, dat alleen door de ontwikkeling van groote veerkracht een oproer kan gedempt worden, hetwelk, daar de gansche vernietiging van het wettige gezag ten doel heeft, geen middel te misdadig zou achten, om dit doel te bereiken. Door de bedreiging en de aanwending van openbare doodstraf trachten de Litthausche opstandelingen hun getal te vergrooten, en de door hen allerwege opgerigte galgen zyn de boomen hunner vryheid geworden. Op verscheidene plaats-

*** werden ambtenaren, die hunnen pligt getrouw bleven, opgehangen, alsmede grondeigenaren die aan den opstand geen deel wilden nemen, en postmeesters, die aan de eischen der muitelingen niet wilden voldoen.—Te midden dezer gruwelen onderscheidde zich eene vrouw, de gravin *Ronnicker*, welke, niet te vreden met hare aanhangers aan te vuren, haren yver zoo ver dreef, dat zy voor hare oogen galgen liet oprigten en by het uitvoeren der doodstraf steeds tegenwoordig was.

"*Haarlem, Juny* 5.—Men verneemt, dat Z. K. H. de "Prins *van Oranje* zich reeds eenigen tyd geleden aan "den Koning heeft aangeboden, om, zoodra het op vech-"ten aan zoude komen, by ons leger tegen de Belgen "te dienen, en om zyn vaderland tegen hunne aanval-"len te helpen verdedigen.

"Wanneer men deze omstandigheid in verband be-"schouwt met de glorieryke daden van den held van "*Quatre-bras*, zoo kan men met te meer vertrouwen ver-"wachten, dat de tyd veel opheldering zal geven, om-"trent andere gebeurtenissen, en dezelve mogelyk later "onder een geheel nieuw oogpunt nog doen voorko-"men."

Juny 14.—De kollonel *Gregoire* en de kapitein *de Bast* zyn wegens het gebeurde te Gend, op den 2den February, ten doel hebbende de vestiging van het gezag des Prinsen *van Oranje* aldaar, veroordeeld tot de straf van het tuchthuis. De kapitein *Dorigny* en de hoogleeraar *Jacquemyns* zyn vrygesproken.

De party in Belgie, welke eene zoogenaamde vryheid van onderwys, doch indedaad geen openbaar onderwys verlangt, heeft het eindelyk zoo verre gebragt, dat de Regent de schoolcommissien en schoolopzieners by besluit van den 31sten Mei heeft afgeschaft.

Juny 16.—In Luik heerscht sedert den 9den eene ongemeene onrust. Men spreekt daar zonder omwegen van het hyschen van de Fransche vlag. De burgemeester en de generaal *van der Meere* hebben den 11den proclamatien uitgevaardigd, om dit te verhoeden, en daarby verzekerd, dat deze woelingen het werk zyn van de aanhangers van het vorig bestuur. Het blad der geestelykheid neemt de meerderheid van het kongres, tegen welke de revolutionairen hevig uitvaren, in zyne bescherming, met de verklaring, dat, indien men zich in deze oogenblikken niet aan dit kongres wil houden, de regeringloosheid gewis zal volgen.

De Regent heeft twee gewezene zee-officieren, *Schokkeel* en *Beaulieu*, benoemd als kommandanten van de laatstelyk te water gelaten zoogenaamde brikken.

Juny 17.—In de Luiksche dagbladen komt voor, dat, na het uitvaardigen van de proclamatien tegen het opsteken van de Fransche vlag, de menigte zich meer openlyk voor dezelve heeft beginnen te verklaren. Het blad der geestelykheid keurt eene vereeniging met Frankryk ten hoogste af, als uiterst nadeelig voor de vrye uitoefening van de godsdienst; doch dit belet degenen, welke deze *vereeniging van den beginne af* aan hebben gewild, geenszins, om dit opzet vol te houden, en andermaal openbaar te verkondigen, dat, byaldien de kunstenaryen van eenige weinige personen, (denkelyk de raddraaijers, die, onder eenig vreemd of inlandsch vorst, het gezag in handen zouden pogen te houden) mogten gelukken, Luik, Luxemburg, Namen en Henegouwen *zich gemakkelyk zouden kunnen verstaan, hunne gedeputeerden vereenigen, en alleen over zich zelven beschikken.*—Het genoemde blad meent, dat dit den weg zoude banen tot een burger oorlog.

Volgens den *Courrier* van Brussel waren de ontevredenen van het kongres willens, om een geheel Fransch gezind ministerie te doen benoemen, ten einde zich uitsluitelyk naar de Fransche staatkunde te voegen. Genoemd dagblad bestrydt, met den Luikschen *Courrier*, een dergelyk ontwerp in hevige bewoordingen.

Het blykt meer en meer, dat het Belgisch bewind by de leveringen van wapenen op eene verregaande wyze is bedrogen en dat een aantal der gekochte geweren onbruikbaar is bevonden.

Ondanks de komst van den nieuwen gouverneur *Rogier* te Antwerpen, gevolgd door den minister van oorlog de *Failly*, heeft de voortdurende ongehoorzaamheid der Belgische soldaten ernstige gevolgen gehad. In den nacht van den 14den hebben de Belgen, welke voor de lunet St Laurens lagen, weder met klein geweer op de Nederlandsche troepen gevuurd, zoo dat zulks van onzen kant is beantwoord. Na dat een der Hollanders eene kneuzing aan den voet had bekomen, heeft de generaal *Chassé* aan eenige bekwame en met bussen gewapende schutters last gegeven, om den vyand te verdryven. Deze hebben zich met een goed gevolg van hunne taak gekweten, en eenige Belgen op een vry verren afstand getroffen;—waarop de aanvallers in alleryl zyn afgedeinsd. Tevens hebben de Belgen (zoo men wil, zoogenaamde vrywilligers) van de kaden der stad op de kanonneersloepen gevuurd. Dit vuur is mede met klein geweer beantwoord, maar nadat aan onze zyde een paar matrozen kwetsuren hadden bekomen, heeft men twee met schroot geladen stukken kanon op de aanvallers gelost, en dezelve dadelyk doen verstuiven. Het schynt, dat het vuur omstreeks twee ure des namiddags heeft opgehouden, doch uit onderscheidene berigten blykt, dat, daar de bevolking een nieuw bombardement duchtte, weder eene niet geringe verwarring in de stad heeft geheerscht, en eene groote menigte dezelve heeft verlaten, zoo veel mogelyk hare kostbaarste eigendommen medevoerende. Aan de zyde der Belgen zyn verscheidene dooden en gekwetsten gevallen.

's Hertogenbosch, Juny 13.—In Luik en Verviers is men ontevreden met het kongres, en de keuze van eenen Protestantschen vorst schynt over het algemeen de mindere geestelykheid hoogelyk te mishagen. In St. Trond is in het openbaar gepredikt, dat het kongres grootendeels uit vrygeesten en vrymetselaren is zamengesteld.

Juny 16.—Brieven van de Pruissische grenzen van den 14den Juny, behelzen de navolgende byzonderheden:

"Twee Belgische deserteurs, onder welke een onderofficier uit het Luxemburgsche, hebben uit Luik aangekomen, verhalen, dat er in laatstgemelde plaats zeer onrustig uitziet. Het gemeen poogt de bovenhand te bekomen, en dan de Fransche vlag uit te steken. De burgerlyke en militaire overheden trachten dit te verhinderen, doch schynen weinig staat te kunnen maken op de troepen. De oogziekte schynt grootendeels bedriegery, en alleen het gevolg van de pogingen der soldaten, om uit de citadel te geraken. In den nacht van den 13den op den 14den is in Luik dapper *vive Napoléon, vive la république, vive la France* geroepen, terwyl de wapensmeden eene gemeene zaak met het jan-hagel maakten.

"Vlugtelingen, dezen middag uit Luik gekomen, bevestigen het bovenstaande. De kolenwerkers hadden mede deel genomen aan de beweging. De proclamatien, om dezelve tegen te gaan, werden afgescheurd.—De generaal *van der Meere* had last gegeven om al de by de fabriekanten voorhanden zynde wapenen naar de citadel te laten brengen, doch het scheen hem bezwaarlyk te zullen vallen, zich te doen gehoorzamen."

Gravenhage, Juny 17.—De *Staats-Courant* deelt het 25sten protocol der Londensche conferentie mede; hetzelve voert de dagteekening van den 6den Juny. Uit den inhoud van hetzelve en de daarby behoorende stukken blykt, dat de gevolmagtigden van Z. M. den Koning der Nederlanden (de heeren *Falck en H. van Zuylen van Nyevelt*) den 21sten Mei, eene nota aan de conferentie hebben ingeleverd, waarin verklaard werd: "dat, indien de Belgen niet onverwyld toetraden tot de door de vyf hoven vastgestelde grondslagen der scheiding, Z. M. zich vry zoude achten, *om voor eigene rekening te handelen*, ten einde die langdurige onzekerheid te doen ophouden, die voor de belangen zyner getrouwe onderdanen zoo hoogst nadeelig is"

By eene tweede nota, gedagteekend den 5den Juny, hebben de gevolmagtigden van Z. M. de conferentie aan die verklaring herinnerd, en voorts aangemerkt, dat zy, uit hoofde van het besluit, hetwelk de conferentie den 10den Mei genomen heeft, niet twyfelden, of de officiele mededeeling van het 22ste protocol was reeds den 1sten Juny te Brussel geschied, en dat derhalve het Gouvernement van Belgie zich omtrent het al of niet aannemen van de door de mogendheden gestelde grondslagen van scheiding reeds moest verklaard hebben. De gevolmagtigden van Z. M. vroegen uit dien hoofde om inlichting nopens het door de Belgen gegevene antwoord, ten einde Z. M. de Koning de maatregelen zoude kunnen beramen, welke in den tegenwoordigen staat van zaken vereischt worden, zoo wel in het belang zyner waardigheid, als in dat der veiligheid van Holland.

In eene derde nota, gedagteekend van den 6den Juny, vestigen de gevolmagtigden van Z. M. de aandacht der conferentie op den brief, welken Lord *Ponsonby* van den 27sten Mei aan den Belgischen minister *Lebeau* geschreven heeft, en verklaren zy, met den meesten nadruk te protesteren tegen al wat de genoemde agent der conferentie voegzaam geacht heeft in het midden te brengen, ten opzigte van eenen eventuëlen afstand van het groot-hertogdom Luxemburg. "Door de wyze (dus luidt de nota), waarop lord *Ponsonby* in dien brief van den bedoelden afstand gesproken heeft, heeft hy zich een regt aangematigd, dat hem door niemand heeft kunnen verleend worden; hy heeft den geest van aanmatiging, die den opstand kenmerkt, met eene bedriegelyke hoop gevleid, hy heeft eindelyk de onvervreemdbare regten des Konings aangerand, door beloften, lynregt strydig met de steeds gelykluidende taal, welke, hetzy te 's Gravenhage, hetzy te Londen, door de tolken van Zr. Ms. bestuur gevoerd is.—De Koning houdt zich aan de acte van scheiding, welke door de vyf mogendheden voorgesteld, en door hem zonder voorbehoudt aangenomen is; by art. 2 van die acte wordt het groot-hertogdom Luxemburg uitdrukkelyk erkend als bezitting van het huis van *Nassau*. Het is dus mocyelyk te beseffen, dat aan eene onderhandeling over de souvereiniteit zou de kunnen gedacht worden, welke zelfs na de onvoorwaardelyke aanneming der grondslagen van scheiding door Belgie, nog de grootste zwarigheiden zoude blyven ontmoeten, vermits dat groot-hertogdom, voor den Koning en de Prinsen van zyn huis, dezelfs erfelyke Staten vervangen heeft, en, in zyne oogen, eene onschatbare waarde bezit."

De conferentie heeft den 7den op de bovenvermelde nota van den 5den Juny geantwoord, dat, blykens de op den 6den uit Brussel ontvangene berigten, de Belgen geenszins de vastgestelde grondslagen der scheiding hadden aangenomen;—dat lord *Ponsonby* bepaaldelyk was terug geroepen;—dat de generaal *Belliard* van het bestuur van Z. M. den Koning der Franschen insgelyks last had ontvangen, om Brussel te verlaten.—en dat de conferentie zich met de maatregelen bezigt hield *welke de verbindtenissen, door de vyf mogendheden jegens den Koning der Nederlanden aangegaan, zouden kunnen vereischen.*

Op de nota van den 6den Juny heeft de conferentie den 7den geantwoord: "dat zy vreemd is aan den bedoelden brief van lord *Ponsonby*, en zich niet anders dan overeenkomstig het 24ste protocol, van den 21sten, Mei, kan gedragen;—dat by dit protocol drie beginselen worden vastgesteld, namelyk 1, dat de schikkingen, die ten doel zouden hebben, om aan Belgie het bezit van het groot-hertogdom Luxemburg te verzekeren, schikkingen zouden zyn *met wederzydsche goedvinden aangegaan*; 2, dat dit bezit niet anders zoude kunnen worden verkregen, dat *tegen billyke vergoeding*, en 3, dat de vyf mogendheden aan de belang hebbende partyen geen voorstel tot deze ruiling zouden doen *dan na toetreding der Belgen tot de grondslagen der scheiding*, die door de conferentie vastgesteld en door den Koning der Nederlanden reeds aangenomen zyn.

Deze beginselen (dus luid verder het antwoord der conferentie) zyn die der vyf mogendheden, en zullen die steeds blyven. Zy belemmeren in geenen deele Z. M. den Koning der Nederlanden, om dienaangaande naar goedvinden te handelen. Wel verre van aan zyne regten te kort te doen, getuigen zy in tegendeel van den eerbied voor dezelve, en zy strekken dan ook alleen, om, zoo mogelyk door middel van zoodanige vergoeding, welke Z. M. het geraden zoude achten aan te nemen, alsmede op den grondslag van wederzydsch nut en voordeel, schikkingen tot stand te brengen, die alleenlyk tot bevordering der belangen zoude kunnen strekken, welke den Koning ter harte gaan, en tevens tot bevestiging van dien vrede, welks behoud even zeer met zyne eigene wenschen strookt, als met die der vyf mogendheden.

Curaçao den 16den September 1831.

VAN wege den Hoog Ed. Gestr. Heer Directeur ad interim dezer kolonie, wordt hierby bekend gemaakt, dat het aan Zyne Majesteit behaagd heeft den Heer J. F. C. BERGEEST te benoemen tot Handels Agent der Nederlanden op het Eiland St. Thomas.

W. PRINCE, Sec.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur, den 16den September 1831.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, brengt ter kennis van en gelast by deze aan alle Broodbakkers dat de Brooden voor de volgende week te bakken het gewigt zullen moeten houden van 22 Oncen voor 15 Centen; terwyl de Fransche Brooden EenOnce minder zullen kunnen wegen, op pœne als by publicatie van den 16den Maart 1824 is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur voornoemd,
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER JR.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur, den 2den September 1831.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, doet by deze aan alle Vleeschhouwers kennis geven, dat de pryzen van Versch Vleesch voor de loopende maand September zyn bepaald als volgt:

Ossen Vleesch op niet hooger dan 30 Centen per pond.
Schapen of Lams Vleesch op niet hooger den 25 Centen per pond.
Kabrieten en Varkens Vleesch en Schilpad op niet hooger dan 20 Centen per pond en gelast hun verder zich daaraan te houden op pœne als by de wet is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur,
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER JR.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste.

INGEKLAARD—SEPTEMBER.

12.	bark Dolores, Fernandez,	Coro
13.	golet Venezolano, Arostegui,	dito
	—— Maria Cathalina, Davies,	Puerto Cabello
	—— Deligencia, Martinez,	Carthagena
14.	—— Maria, Rotjes,	Bonaire
16.	—— Paulina, Bello,	La Guayra

UITGEKLAARD—SEPTEMBER.

12. golet Irena, Hanzen,
15. bark Twee Vrienden, Tromp,
golet Union, Briché,
16. —— Paulina, Bello,

Aangekomen op Zondag den 11den dezer Z. M. Transportschip DORDRECHT, gekommandeerd door den Kapitein Luitenant F. JONKER; en op Maandag den 12den Z. M. Brik COURIER, gekommandeerd door den Kapitein Luitenant VAN DER STRAATEN, beide van Suriname.

Met de Dordrecht zyn er 50 soldaten voor het garnisoen dezer kolonie aangebragt.

By deze gelegenheid hebben wy Surinaamsche Couranten tot de dagteekening van den 4den dezer ontvangen. Ook zyn wy vriendelyk begunstigd geworden met de leening van eenige Haarlemsche Couranten tot den 2den July en met eene Demerarische Courant, behelzende Europische dagteekening tot den 13den July.—Uit een en ander hebben wy uittreksels voor dit nummer gemaakt.

Uit de Royal Gazette of British Guiana *van den 23sten Augustus.*

Met de aankomst van een schip met name *Hopkinson*, van London, hebben wy nieuwspapieren van daar tot den 12den July ontvangen. De kapitein van gemeld schip verhaalt dat op den dag van zyn vertrek uit Madera een Portugeesch oorlogschip van Lissabon aldaar was aangekomen, vermeldende dat het Fransche eskader de batteryen aan den mond van de Taag tot zwygen gebragt had en vóór de stad was gaan liggen, gereed om dezelve te beschieten. De Fransche bevelhebber had aan

DON MICHIEL 24 uren tyd gegeven om zich te bedenken of hy het gevaar van een bombardement wilde loopen of de gevorderde voldoening geven. DON MICHIEL bedacht zich de *amende honorable* te geven en stond alles toe; ja zelfs om de ter uitrusting van het eskader door het Fransche gouvernement gemaakte onkosten goed te maken en de kooplieden voor de verbeurd verklaring van goederen in Lissabon en Oporto schadeloos te stellen.

Ingevolge de laatste berigten schynt alles in Brussel rustig te zyn en dat het volk met ongeduld naar de aankomst van Prins LEOPOLD uitzag. Verscheidene zyner hevigste tegenstanders in de zitting van het kongres hadden, na de uitkomst zyner verkiezing, bereidwillig zich voor zyn gouvernement verklaard. Op den 12den July zoude de deputatie van Belgie te Londen aankomen en men vernam dat de nieuwe koning binnen weinige dagen op reis zoude gaan.

Eene Liverpoolsche Courant van den 13den July zegt: het gerucht is in omloop dat de krooning van H. H. M. M. op den 13den September zal plaats hebben.

Brussel, July 9.—De vredes artikelen zyn aangenomen met eene meerderheid van 56 stemmen. Er waren 126 voor en 70 tegen.

Te Ostende worden er toebereidselen tot den ontvangst van den Prins Leopold gemaakt. Hy zal op zynen weg door Brugge, Gent, enz. zeer vleyend ontvangen worden, want hy wordt door alle weldenkende Belgiers beschouwd als het eenigste middel om de welvaart van de Belgische natie te bevorderen.

Brussel, July 9.—" Er is niets voorgevallen sedert het verzenden aan U op dezen namiddag der expresse met de byzonderheden der aanneming van de Belgiers. Wy zyn allen blyde; er worden toebereidselen voor eene zeer prachtige illuminatie gemaakt. Men verwacht den Prins op Zondag. Ik had geen begrip van zyne populariteit. In ieder kroeg hoort men niets anders dan lof tuitingen op zyn privaat karakter en de groote voordeelen welke Belgie uit zyne regering zal erlangen.

" De Priesters zyn hem ook gunstig; de twee door hen bestierde Couranten het "*Journal de Flandre*" en de "*Courrier de la Meuse*" spreken zyne zaak vóór. Waarlyk niemand dan de agenten van de Parysche Propaganda zyn tegen hem, maar gelukkiglyk voor de zaak van vrede dat zy bankroet zyn; doch het is hoogst noodzakelyk dat de Prins met alle spoed kome. De Fransche en Oranje partyen verkondigen reeds dat hy nooit zal komen en dat het eene ander list is van Talleyrand om hen in de handen van Frankryk te werpen. Het hoofd van de Fransche party is de heer Seron van Philipville; hy heeft zyn voornemen te kennen gegeven om die stad van Belgie aftescheiden en er van eene vrye stad te maken. Een zeker Heer Person heeft dezelfde bedreiging gedaan ten opzigte van het Hertogdom Bouilllon; maar dit is verachtelyk om in aanmerking te komen, alleenlyk dat de aanhitzers daarvan gebruik kunnen maken, om Luik, dat reeds half geneigd is, te overreden om hunne voorbeelden te volgen. Het hoofd van de Oranje party, wiens naam ik voorzigtigheids halve niet noemen zal, heeft my dezen morgen een' brief van een der aid-des-de-camp van den Prins van Oranje getoond, behelzende dat hy stellig gelooft dat de Hollanders binnen zeer korten tyd in Brussel zullen zyn. Ik zeg daarom aan Prins Leopold: "Spoed is noodzakelyk." Ik hoor dat het voornemen is van de aanzienlyken der oppositie party om een manifest te doen afkondigen, vermeldende dat aangezien zy naar geweten den stryd gestreden hebben en op eene eerlyke wyze verslagen zyn, het hun voornemen is zich om den Prins te scharen en hem in het nemen van alle konstitutionele maatregels te ondersteunen."

OPSTAND IN LEUVEN.

(Uit de *Independent* van Dingsdag den 28sten Juny.)

Op Zondag ll. brak te Leuven een volks opstand uit. Het volk vergaderde op het groote plein en eischte met groot gebaar de verwerping der 18 artikelen van vrede. De navolgende proclamatie werd aangeplakt en eene deputatie vertrok naar den Regent by wien zy dezen morgen was ontvangen. Men zegt dat schoon de Regent het gedrag der inwoners van Leuven gelaakt had, hy in de tegenwoordigheid der gedeputeerden veel eerbied voor de nationale eer aan den dag legde. Het is zeer te beklagen dat het volk tot deze uitersten moet komen, maar de misslagen van het kongres en van het gouvernement zyn de oorzaken van dezen opstand.

PROCLAMATIE.

Inwoners van Leuven!—Gy zyt dezen avond op het groote plein vergaderd met oogmerk om van het gouvernement het verwerpen der 18 artikelen, welke onze onafhankelykheid benadeelen en onze eer vernielen, te vorderen. Gy hebt wel gehandeld, ik keur uwe plannen goed en ik verbind my, om, wanneer gy ook met magt van wapens, de onschendbaarheid van grondgebied, welke ik gezworen heb te handhaven, zoudet willen vorderen, my aan uw hoofd te stellen. Ik ben van voornemen dezen avond naar Brussel te vertrekken. Ik ga om den Regent te verzoeken ons volk der rampen van een' burger oorlog te bevryden. Ik heb alle redenen te gelooven dat onze achtingswaardige Regent alles in zyn vermogen zal aanwenden om de dappere inwoners van Luxemburg, Venloo en Maastricht te sparen van omgebragt te worden.

ADOLPHE ROUSSEL.

Leuven, den 3den July 1831.

POLEN EN RUSLAND.

Warschau, Juny 29.—Ik schryf in grooten haast om U een kort verslag te geven van gebeurtenissen welke heden zyn voorgevallen en niet kunnen nalaten het levendigste gevoel van belang te verwekken in allen die het minste belang stellen voor de vaderlandschlievende zaak, waarin Polen thans gewikkeld is. Met leedwezen zal men die gebeurtenissen vernemen. Verradery, vuile, heilooze verradery is onder de vryheids banier ingeslopen en wierd het niet ontdekt, zy zoude voor altyd hare zaak bedorven hebben.

In mynen laatsten brief heb ik U gemeld dat men slecht vermoeden voedde op het gedrag van Generaal Janchowski in het gevecht by Kock; dat vermoeden werd al te waar bevonden, en er bleef geen twyfel van zyne schuld en van zyne verradery in de zaak van Polen over. Ten einde de doodstraffe te ontgaan, heeft hy de namen van al de genen die met hem in eene helsche en uitgestrekte zamenzwering ingewikkeld waren, ontdekt. Het volgende is eene korte beschryving derzelve:—

Het schynt dat eenige officieren van het Poolsche leger ontrouw aan de zaak der vryheid zyn geweest. Zy hebben eene zamenzwering gemaakt met doel om eene tegen omwenteling in Warschau ten gunste van Rusland te bewerken, en welke zoo het verraad niet by tyds was ontdekt, op de volgende wyze zoude plaats gegregen hebben.

Heden is een groot heilige dag (St. Pieter) en er worden door de inwoners van al de wyken dezer stad feesten gevierd, gevolgelyk was deze dag bepaald om het snood verraad uittevoeren.

Er zyn meer dan 13,090 Russische krygsgevangenen alhier, die allen vry loopen, en het was door hen dat het plan zoude uitgevoerd worden; zy zouden van wapens voorzien worden, en op het gegeven sein (het springen van de kruid molen) moesten zy in massa op de inwoners en de nationale garde aanvallen. Het gegeven narigt van generaal Janchowski kwam juist by tyds om Warschau van een' verschrikkelyken moord te bevryden. De nationale garde werd onder wapen geroepen en iedere straat door eene sterke wacht bezet. Intusschen zyn er acht mans personen en drie vrouwen als deelgenooten gevangen gezet. Eenige hebben zich met de vlucht gered, maar aan niemand wordt toegelaten over de grenzen van Warschau te komen, zoo lydt het geen twyfel, dat zy allen gevat zullen worden. Men begroot het getal zamenzweerders op meer dan drie honderd. De straten zyn heden in volkomen oproer geweest en met groote moeite heeft men de verraders uit de handen van het verwoedde gemeen gered. Hunne namen zyn: de generaals Janchowski en zyn schoon broeder Buchoski, Augsteig, Slanacki, Reutenstarde, Roedel en Bontemps van de Artillerie. De twee laatstgenoemden zyn Franschen; kolonel Slupacki en Mevrouw Leesel (in wier huize men drie millioenen dollars en vyf millioenen Poolsche guldens gevonden heeft) en twee andere dames.

Hunne regtsplegingen zullen op morgen en den volgenden dag plaats grypen, en de bewyzen zyn zoo klaar, dat zy geene hoop mogen voeden den regtvaardig verdienden dood te ontgaan. Men zegt dat de misdaad van den generaal Bontemps, die het volle beheer van de artillerie had, zeer groot is. Het blykt thans dat vele stukken geschut onder zyn bestuur in het veld gebarsten zyn. Dus verre het verhaal der zamenzwering.

Gisteren liep het gerucht dat de Russen op den afstand vad 12 mylen van Warschau waren. Generaal Paskewitsch, een Pool van geboorte, is de opperbevelhebber.

Sedert eenige dagen liep het gerucht dat er eene omwenteling te St. Petersburg was uitgebroken, waarin Keizer Nicolaas als slagtoffer gevallen was. Dit gerucht is thans algemeen in omloop en men gelooft het waar te zyn. Men heeft daaromtrent geen officieel berigt, maar private brieven zyn van Berlyn over dat onderwerp ontvangen.

Ik ben in staat U uit eene geloofwaardige bron opgave te doen van het getal der Russische armee in dienst tegen Polen. Het geheel is 68,000 man infanterie, 19,000 ruitery en 332 stukken geschut. Van deze krygsmagt bevinden zich onder generaal Toll 26,500 man infanterie, 7,900 man kavallerie en 132 stukken geschut; het andere gedeelte is in Lithauwen, Volhynie, enz.—Het blykt ook uit dezelfde bron, dat een depeche van Generaal Toll is onderschept geworden, zynde een antwoord op verzoek om hulpe in Volhynie, luidende dat hy geen bystand kan verleenen, wyl hy orders van den Keizer had om over de rivier te Plock te trekken, tot welke onderneming hy te zwak was.

UITTREKSELS UIT HAARLEMSCHE COURANTEN.

GROOT-BRITTANNIE.

Londen, Juny 25.—In het huis der lords zyn gisteren avond de buitenlandsche aangelegenheden aangeroerd door den voormaligen minister *Aberdeen*, welke van den tegenwoordigen eersten minister, graaf *Grey*, dienaangaande eenige ophelderingen verlangde. De laatstgenoemde heeft herhaaldelyk aangemerkt, dat het tegenwoordige tydstip ten eenemale ongeschikt was, om zich omtrent den staat van zaken uit te laten, want dat een enkel woord Europa in lichte laaije vlam zoude kunnen zetten.

Hy heeft echter, naar aanleiding van de geopperde bedenkingen van den heer *Aberdeen*, ten aanzien van de Nederlanden, in algemeene bewoordingen gezegd, dat het de wensch van Groot-Brittannie behoorde te zyn en werkelyk het belang was, de regten en onafhankelykheid van Holland te handhaven, zoo wel uit aanmerking van de betrekkingen, welke steeds tusschen dit Ryk en de Vereenigde Nederlanden bestaan hebben, als uit aanmerking van het belang van laatstgenoemden Staat in de schaal van Europa,—en dat hy reden had, om te hopen, dat in dit opzigt de zaken tot eenen allezins gewenschten uitslag zouden komen.

Voorts heeft de minister verklaard, dat de keuze van Prins *Leopold* de vrye verkiezing van Belgie was;—dat het geenszins het oogmerk van het Engelsche gouvernement was, om Belgie aan Engelschen invloed te onderwerpen,—en dat hy zich overtuigd hield, dat de Prins, byaldien hy de kroon aannam, noch Engelsch, noch Fransch, maar zeker Belgisch gezind zoude wezen.

Ten slotte verklaarde hy, dat het het belang van Engeland was, Frankryk te ondersteunen, en de bestendigheid van het Fransche gouvernement te bevorderen;—dat Frankryk niet gezind was, den vrede te verstoren, doch dat aldaar eene groote gisting heerschte, welke het hem tot pligt maakte, alles te vermyden, wat de gemoederen nog meer zoude kunnen opwinden;—dat het Engelsche ministerie alle pogingen zoude aanwenden, om den vrede te bewaren, zoo lang als dit konde,—en dat hy, uit hoofde van den ernstigen wensch, om denzelven niet te storen, zich van verdere discussien over de staatsaangelegenheden wenschte te onthouden.

De heer *Aberdeen* was van gedachte, dat het beginsel van non-interventie, zoo als hetzelve door de conferentie verstaan en toegepast werd, voor allerlei uitlegging vatbaar was, en dat de houding, welke de conferentie tot nog toe had aangenomen, welligt nadeelige gevolgen voor Groot-Brittannie zoude kunnen hebben.

Hy oordeelde, dat men de regten van Z. M. den Koning der Nederlanden geenszins naar behooren eerbiedigde, en dat het britsche gouvernement de vriendschap van dien bondgenoot verwaarloosde, en het geheele Nederlandsche volk van zich afkeerig maakte, door de zaak der Belgen zoo openlyk te bevorderen, en eenen Engelsche Prins op den Belgische troon te plaatsen. Hy betreurde het, dat men het onbetwyfelbare regt van den Nederlandschen bondgenoot niet beter ondersteunde, en ver klaarde, dat wanneer hy het oog vestigde op het godsdienstige, nyvere en vrye volk der Nederlanden, hetwelk zich rondom deszelfs vorst schaarde, de grootste opofferingen voor de zaak van deszelfs Koning deed, en daden bedreef, welke byna zonder voorbeeld waren in Hollands geschiedenis, welke reeds zoo ryk was aan daden van waren heldenmoed,—dat dan dat volk wel de bewondering en belangstelling van het parlement verdiende, en aanspraak konde maken op de ondersteuning van het Britsche ministerie.

De hertog *van Wellington* heeft mede het woord gevoerd, en zyne volkomene goedkeuring, gehecht aan de wyze, waarop het tegenwoordige ministerie de Belgische aangelegenheden behandelde. Hy zeide, dat het altyd de staatkunde van Engeland geweest was, Belgie uit de handen van Frankryk te houden;—dat het voor de belanghebbende partyen en voor de rust van Europa het beste geweest ware, indien de zaken weder hadden kunnen gebragt worden in den toestand, waarin zy zich voor de afscheuring van Belgie en Holland bevouden;—dat sedert dat de vreemde mogendheden zich in de zaak gemengd hebben, de groote moeijelykheden gerezen zyn, welke het vorige ministerie wel voorzien had;—dat echter het tegenwoordige ministerie den goeden weg had bewandeld, om aan Belgie die veiligheid te verschaffen, waarop Europa aanspraak konde maken;—dat hy hoopte, dat men op den ingeslagenen weg zoude voortgaan, en geenszins twyfelde, of men zoude, door eensgezind te blyven met Frankryk en de andere mogendheden, op die wyze alle moeijelykheden te boven komen.

— Naardien men in hetgeen de minister *Grey* gisteren in het Parlement gezegd heeft, geenszins eene stellige verzekering van het behoud van den vrede meende te kunnen bespeuren, zyn heden de 3 pc. gecons. resc. ter beurze eenigzins gedaald, doch op het laatst weder opgekomen tot 82¼, ⅜.

NEDERLANDEN.

Haarlem, July 1.—Den 27sten heeft de byeenkomst van het congres te Brussel weinig belangryks opgeleverd; den 28sten is dezelve belangryker geweest.

Na dat de heer *C. Vilain XIV* zich zeer bad beklaagd

wegens de vordering van den minister *de Sauvage*, dat de bestaande vereenigingen van geestelyke dochters hem den staat harer geldmiddelen zouden openleggen, (eene vordering, die hy als stnydig met de constitutie en als willekeurig aanmerkt) en nadat de heer *Jamuet* zyn leedwezen had betuigd, dat, terwyl de vesting Maastricht eene bezetting van 6000 man telde, die nog dagelyks met artilleristen werd versterkt, men zeer weinig Belgische soldaten in Limburg vond, en de geheele eerste ban aldaar nog ongewapend was,—zyn de leden der deputatie, welke zich naar Londen had begeven, ten einde Prins *Leopold* de Belgische kroon aan te bieden, binnen gekomen, en door verscheidene hunner medegenooten met veel vreugde-betooning ontvangen.

De heer *de Gerlache* heeft daarop berigt geven van zyn wedervaren, en te kennen gegeven, dat de bezending niet op eene officieele wyze by Prins *Leopold* ontvangen is voor den 26sten des avonds, alstoen denzelven de kroon, ingevolge de acte van den 4den Juny, heeft aangeboden, en dat genoemde vorst dezelve *aanneemt*, in geval de *nieuwe voorstellen* van de conferentie worden *aangenomen*;—dat de bezending niet eerder berigt heeft kunnen geven, om dat zy zich in eenen treurigen, onzekeren toestand heeft bevonden, en dat de voorstellen niet zyn geteekend, dan op den 26sten des namiddags;—dat voor het overige Prins *Leopold* een zeer beminnelyk en achtenswaardig man is, die de zaak der Belgen zeer genegen is,—en wat des meer zy.

De heer *Gerlache* heeft daarop gewaagd van het adres der bezending aan den Prins, waarin onder andere is ingelascht, dat de Belgen een goed en edelaardig volk uitmaken, getrouwelyk gehecht aan zynen vorst, zoolang deze het verbond, het welk aan elkander vereenigt, ontziet;—en van het antwoord des Prinsen, zoodanig als dit in den brief van den 26sten is vervat.—'s Mans voordragt is met eene diepe stilte aangehoord.

Daarop heeft de minister *Lebeau* de nieuwe voorstellen doen kennen, met berigt, dat dezelve den 26sten door lord *Palmerston*, verzegeld, aan de heeren *Nothomb* en *Devaux* zyn gegeven, om alzoo aan hem (minister *Lebeau*) te worden overhandigd, en met verder berigt, dat, byaldien deze voorstellen *geheel of ten deele mogten worden verworpen*, zy zouden worden aangemerkt als niet gedaan. De voorstellen komen op het navolgende neder:

"1. De grenzen van Holland (Noord-Nederland) zullen bevatten dezelfde steden en plaatsen, als in 1790 [derhalve ook den linker oever van de Schelde, Venlo, Maastricht, enz.]

"2. Belgie zal bestaan uit het verdere gedeelte van het grondgebied van het koningryk der Nederlanden, naar aanleiding van de verbonden van 1815 [en zal dus Luxemburg in zich bevatten.]

"3. Tusschen Belgie en Holland zullen onderhandelingen worden geopend, alleen betrekkelyk het bezit van Luxemburg, en inmiddels zal het tegenwoordige *status-quo* worden behouden.

"4. Indien het bewezen wordt, dat de republiek der Vereenigde Nederlanden slechts de gedeeltelyke souvereiniteit over Maastricht uitoefende, zal men naar middelen omzien, om zich te dien einde te verstaan.

"5. Ter zake van de wederzydsche enclaves, zal men van beide kanten grondgebied in ruiling afstaan.

"6. Van weerskanten zullen de steden en landstreken worden ontruimd.

"7. De bepalingen van het traktaat van Weenen, betreffende de vaart op de rivieren, zullen worden nageleefd.

"8. Hollandsche en Belgische kommissarissen zullen zich in Maastricht vereenigen, ten einde de grenzen te bepalen.

"9 en 10. Belgie zal een onzydige Staat zyn, zonder echter het regt te verliezen, om zich tegen eenen aanval te verdedigen.

"11. De haven van Antwerpen zal nimmer eene haven van oorlog mogen worden, en ten allen tyde een handel haven blyven.

"12. By de verdeeling der schuld zal elk land de schulden, welke hetzelve vóór de vereeniging had, voor zyne rekening nemen; de sedert gemaakte zullen worden verdeeld.

"13. Onmiddelyk zullen liquidateurs tot dat einde worden benoemd, op dat Belgie voorloopig, en onder nadere verrekening, zyn aandeel in de rente kunne dragen.

"14. Na de ratificatie zullen de kryggevangenen van weerskanten in vryheid worden gesteld.

"15. De in beslag genomene byzondere eigendommen zullen mede na de ratificatie worden ontslagen.

"16. Geen bewoner van het grondgebied, hetwelk van meester verandert, zal ter zake van gevoelens of daden worden vervolgd."

Ook dit verslag is door het kongres met eene diepe stilte aangehoord. De Heer *Lebeau* heeft ten slotte te kennen gegeven, dat de kommissarissen een belangryk onderhoud hebben gehad met Vorst *Leopold*, zoo wel als met de leden der conferentie, welke de byzonderheden deswegens in een geheim committé zullen mededeelen.

De revolutionairen hebben zich tegen het beraadslagen in een geheim committé verzet, en gemeend, dat het kongres reeds genoeg bedrogen was geworden. De heeren *Robaulx* en *Jottrand* spraken in dien zin. De Heer *Lebeau* drong er echter zeer op aan, om dat men dan vryer konde beraadslagen, en om dat men in het openbaar geene zaken konde bekend maken, door welke vreemde belangen zouden kunnen worden wakker gemaakt. Dit maakte echter weinig indruk op den heer *de Robaulx*, welke niet aarzelde te verklaren, dat men hem op nieuw aan de banden des geheims wilde leggen, en gewennen aan het aanhooren van stukken even als eertmaal voorgedragene voorstellen, welke hy niet anders beschouwde dan als de slotsom van al de tot dus verre tot stand gebragte protocollen.

Daar het voorschrift zegt, dat, indien 20 leden het geheim committé verlangen, hetzelve zal plaats hebben, en 40 zich tot dat einde hadden aangemeld, hebben de revolutionairen daarin moeten berusten. Om het kongres echter zoo veel mogelyk voltallig te hebben, heeft men van de zyde der ministerielen voorgesteld, het geheim committé op den 30sten te houden. Ook dit hebben de revolutionairen pogen te verhinderen, door voor te stellen, dat hetzelve den 29sten zoude plaats hebben. Daar over is het tot eene stemming gekomen, en met slechts 77 tegen 65 stemmen is besloten het committé den 30sten te houden. Vrydag den eersten July moet in het openbaar worden beraadslaagd over de nieuwe voorstellen.

Men heeft een brief van Prins *Leopold*, aan den regent, aangeplakt, waarin voorkomt, dat indien de staatkundige gebeurtenissen hem eerlang naar Brussel roepen, hy, door de standvastige pogingen, van zyne ernstige begeerte, om het welzyn dier stad te bevorderen, zal doen blyken.

Het blad der Franschen verklaart zich in hevige bewoordingen tegen de nieuwe voorstellen. De revolutionairen verzuimen niets, om de menigte optewinden. De generaals *Donckier* en *Beaulieu* planten laurieren op de plaats St. Michel, alwaar de gesneuvelden van September begraven liggen. *Gendebien*, *Lesbroussart* en andere voorvechters van de associatie, nemen daar deel aan.

Tusschen de zoogenaamde vrywilligers en de Belgische linie-troepen heerscht steeds eene byzondere tweedragt. Eenige officieren van de jagers van *Nieilon* hebben zich van Turnhout naar den Regent begeven, om te klagen over het onregt, hetwelk hun wordt gedaan. De generaal *Beaulieu* heeft met den generaal *Duvivier* en met den generaal *de Tiecken* geduëlleerd. Men verneemt echter niet, dat een dier heeren getroffen is geworden.

GROOT-BRITTANNIE.

Londen, Juny 28.—Zaturdag is een Britsche kabinetsraad vereenigd geweest, en daarna hebben de ministers der vyf mogendheden, uitmakende de conferentie, gedurende zeven uren met elkander beraadslaagd. Na den afloop daarvan hebben de gezamenlyke gevolmatigden zich te middernacht naar vorst *Leopold* begeven, en gedurende twee uren met Z. K. H. geraadpleegd.

Zondag hebben de leden van de Belgische bezending het antwoord van Prins *Leopold* bekomen, en in den avond zyn zy daarop naar Brussel vertrokken, met uitzondering van den heer *Vilain XIV*, welke gisteren ochtend is gevolgd. Vorst *Leopold* heeft de kroon van Belgie *aangenomen*, doch *voorwaardelyk*. Zyn antwoord aan de bezending is vervat in den navolgenden brief:

"Ik ben zeer gevoelig aan den wensch, van welken het Belgische kongres U tot de volken gemaakt heeft. Dit blyk van vertrouwen is voor my des te vleyender' om dat hetzelve van mynen kant niet gezocht was.

"Het menschelyk lot levert geene edeler en nuttiger taak op, dan die, van geroepen te worden, om de onafhankelykheid van een volk te handhaven, deszelfs vryheden te bevestigen. Alleen eene roeping van zulk een hoog belang kan my doen besluiten om eenen onafhankelyken stand te verlaten, en my af te scheiden van een land, aan hetwelk ik ben verbonden door de heiligste banden en herinneringen, en hetwelk my zoo vele bewyzen van deszelfs welwillendheid en overeenstemming gegeven heeft.

"Ik neem dan, myne Heeren, het aanbod, hetwelk gy my doet, aan, terwyl het begrepen wordt, dat het aan het kongres der volksvertegenwoordigers zal staan, *de middelen aan te nemen*, welke alleen den nieuwen Staat kunnen vestigen, en alzoo voor denzelven *de erkenning van de mogendheden van Europa te verzekeren.*—Het is alzoo, dat het kongres my de magt zal geven, om my zelven geheel aan Belgie toe te wyden, en om de betrekkingen, die ik heb aangeknoopt in landen, welker vriendschap voor hetzelve onontbeerlyk is, te doen strekken tot deszelfs welvaart en voorspoed, en om aan hetzelve, zoo veel als van my afhangt, een onafhankelyk en gelukkig bestaan te verzekeren."

Het laat zich aanzien, dat de Belgische kommissarissen iets hebben toegegeven, en dat de goedkeuring daarvan door het kongres moet worden aangemerkt als de voorwaarde, welke door vorst *Leopold* is gesteld, en volgens een der ochtendbladen moet een der leden van de conferentie naar 'sGravenhage zyn vertrokken, ten einde ook van Z. M. den Koning der Nederlanden eenige toegeeflykheid te verwerven, omtrent het betwiste punt, en daarop een vergelyk te bouwen. Naar den *Times* te oordeelen, zoude men van genoemden monarch den afstand van zyn regt op Luxemburg verlangen, tegen eene billyke schadevergoeding in geld;—doch iets stelligs wordt deswegens niet gemeld.

Men schynt hier niet overtuigd, dat de loop, welke aan deze belangryke aangelegenheid is gegeven, in Belgie de vereischte goedkeuring zal vinden, en men ziet derhalve met verlangen de beraadslaging van het kongres van 30 Juny, of 1 July te gemoet.

— Gisteren avond heeft de heer *Graham*, eerste lord van de admiraliteit, naar aanleiding van de vragen, welke hem deswegens gedaan werden, in het lagerhuis verklaard, dat de aanzienlyke oorlogsvloot, welke thans in de haven van Portsmouth ligt, aldaar niet verzameld is uithoofde van eenig staatkundig oogmerk, maar alleen, om gedurende den zomer evolutien te maken.

— Don *Pedro*, gewezen Keizer van Brazilie, is uit Frankryk herwaarts overgestoken.

De *Globe* van Parys geeft de volgende beschryving van de verschyning van Paganini op de schouwplaats aldaar.

Paganini en zyn Viool treden op. Een algemeen gejuich verwelkomt hem. Hy tracht door buigen en een grimlach zyne erkentelykheid uittedrukken, doch deze grimlach is spoedig weer vervangen door eene yskoudheid in zyne wezenstrekken. Hy blyft eenige seconden staan, en het publiek ziet voor zich een mensch van eene slanke gestalte met de ongezondheid en het lyden op zyn gelaat en met bleeke en holle wangen. Hy ligt zyne regterhand op en laat ze op zyne viool vallen. Een geluid komt uit dezelve, dat men denkt dat alle snaren in stukken zullen springen, doch geene snaar breekt. Nu houdt hy het publiek, dat niet allen grondige kenners zyn, met kunststukjes bezig. Hy loopt, hy springt van tonen tot tonen, van octaven tot octaven, springt met ongelooflyke snelheid de grootste afstanden over; klimt en daalt in natuurlyke en chromatische muzykschalen, haalt de vreemdste klanken uit zyne viool: doet haar spreken, zingen en klagen. Nu is het een gebruis van de baren, dan het geruis van den wind, nu weer een gekweel van vogelen, enz.

Deze groote kunstenaar heeft echter nog andere hulpbronnen dan zulke kunstgrepen om het publiek te boeijen. Op deze muziekale kunstjes volgt een groot en eenvoudig muziek stuk. Uit zyne viool komen nu voort zuivere, reine en welluidende tonen, die U in eenen staat van opgewekthcid en zinverrukking brengen.—Langzaam gaan deze over tot de klaagtonen van zwaarmoedigheid en moedeloosheid. Terwyl deze een gevoel van medelyden in U verwekken, schynt hy plotselyk door eene felle smert en hevige folteringen aangegrepen te worden en de akelige gillen van woede en wanhoop, die gy hoort, brengen U eene kille huivering aan, en doen U beven voor het ongelukkige wezen, dat gy voor U ziet staan.

Gedurende het verblyf van Paganini te Parys, was in de openbare zamenkomsten het gesprek over zyne begaafdheden byna uitsluitend en de staatkundige gesprekken wegens het verkiezen der nieuwe kamer der gedeputeerden, waren geschorscht. Het is echter niet alleen by de ligtzinnige en ligt ontvlambare Franschen, dat hy zulk eene bewondering wegdraagt, maar ook by de grondiger en met meer kritisch oordeel begaafde Duitschers. Toen Paganini naar Berlyn stond te vertrekken, was het kunstlievend publiek aldaar met vooroordeel tegen hem ingenomen; wy hebben zoo vele groote meesters in die kunst gehoord, zeide men aldaar, dat deze hen toch zoo verre niet zal overtreffen, het is de faam die zoo veel voor hem doet. Paganini kwam, deed zyne gaven hooren en de vergadering raakte in geestvervoering. De vrouwen rukten de bloemruikers van hare hoeden en een bloemregen viel op den kunstenaar neder. De beroemdste kunstkenners en komponisten van Duitschland zeiden, dat er geen verfynder vermaak kan bestaan dan het hooren der tonen zyner viool en wenschten hem als zynen schaduw te kunnen volgen.

WY Jonkheer MR. ISAAC JOHANNES RAMMELMAN ELSEVIER, Directeur ad interim over de kolonie Curaçao, Bonaire en Aruba, Bevelhebber over de Land en Zeemagt en de Gewapende Burgermagt op dezelve, &c. &c. &c.

Allen den genen die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Nademaal het ter onzer kennis gekomen is, dat de, wegens het schouwen van verwondingen enz. afgegeven certificaten, meermalen onvolledig zyn geweest, waardoor de Regter welke daarover oordeelen moet, zich omtrent den aard der verwondingen en gepleegd geweld in het onzekere heeft bevonden, terwyl het belang der justitie evenwel vordert, dat dergelyke schouwing met alle naauwkeurigheid geschiede en het daarvan af te geven certificaat duidelyk zy.

Zoo is het, dat wy het derhalve hebben noodig geoordeeld, alle geadmitteerde en practiserende genees- en heelkundigen in deze kolonie, by deze, tegen onnaauwkeurigheden in het schouwen van verwondingen en lyken en in het afgeven van certificaten deswege, te waarschouwen, en tevens te herinneren aan hunne verpligting, om dergelyke schouwing, inzonderheid van lyken, zoodanig te bewerkstelligen, dat uit de daarvan af te geven certificaten, zoo volledig en naauwkeurig mogelyk blyke, zoowel van de hoedanigheid der toegebragte verwondingen en van het gepleegd geweld, als van de werktuigen waarmede dezelve zyn veroorzaakt.

Gearresteerd op Curaçao den 26sten Augustus 1831, het 18de jaar van Zyner Majesteits Regering.

(w. g.) RAMMELMAN ELSEVIER,

Ter ordonnantie,

(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad op Curaçao den 27sten daaropvolgende.

(w. g.) W. PRINCE, Sec.